

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1443; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 573).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]): Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling her i Tinget, blev der fra alle Sider udtalt Ønske om, at det maatte blive gennemført snarest muligt, idet man erkendte, at efter den stærke Udvikling, som Statsbanernes Trafik i de sidste 5—6 Aar havde taget, var det saare betimeligt at foretage Anlægget af dette Dobbeltspor, saa snart man paabegyndte Arbejdet paa Banestrækningen Næstved—Ringsted. Man var paa det rene med, at dels vilde den store lokale Trafik, der uden Tvivl vilde komme paa denne Strækning, gøre et Dobbeltspor nødvendigt, dels kunde man, naar denne Strækning fik Dobbeltspor, lede en Del af den gennemgaaende Trafik Syd paa over Ringsted—Næstved. Der var ogsaa fra alle Sider Enighed om, at det vilde blive betydeligt billigere straks at foretage Anlægget af Dobbeltspor fremfor at udsætte det.

Hvad der ved første Behandling fremkaldte Uenighed her i Salen, var Frygten for, at et forøget Arbejde paa denne Strækning skulde føre til en Udsættelse af Anlægget Ringsted—Hillerød, og denne Frygt blev en Del begrundet derved, at den højtærede Trafikminister ikke turde benægte, at en Udvidelse af Arbejdet paa Strækningen Næstved—Ringsted kunde medføre en Forsinkelse af Arbejdet paa den øvrige Strækning. Udvalget har grundigt beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, idet det var enigt om, at Banestrækningen Næstved—Ringsted burde være dobbelt-

sporet, men lige saa enigt om, at man burde søge at forhindre, at denne Udvidelse af Arbejdet medførte en Forsinkelse for den øvrige Strækning. Udvalget blev bestyrket i denne Opfattelse ved en Henvendelse, der er kommet fra Repræsentanter for de Kommuner, der er interesserede i Strækningen Ringsted—Hillerød. Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, er der i denne Skrivelse udtalt et stærkt Ønske om, at Arbejdet paa denne Strækning maa blive fremmet saa stærkt som muligt. Men efter at Udvalget har haft en ret indgaaende Forhandling med den højtærede Minister, tror jeg at turde udtale, at Udvalget har faaet den Opfattelse, at saafremt Rigsdagen bevilger de nødvendige Pengemidler, og saa fremt det er muligt at skaffe Materialier og den fornødne Arbejdskraft, vil Ministeren og uden Tvivl ogsaa Statsbaneledelsen gøre alt muligt for at fremme Arbejdet paa den nævnte Strækning. Navnlig vil jeg paa Udvalgets Vegne henstille til den højtærede Minister, at Udstikningen af Banen Ringsted—Hillerød bliver foretaget saa hurtigt som muligt. Det er af stor Betydning for Befolkningen i de paagældende Egne at vide, hvor Banen kommer til at gaa. Det har Betydning ved Opførelse af Skoler, Mejerier og andre Bygninger.

Med disse Bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til Betænkningen, hvor Udvalget enstemmigt har ønsket at understrege, at Anlægget af Dobbeltsporet fra Næstved til Ringsted ikke bør forsinke Anlægget af andre vedtagne Banestrækninger, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

N. Frederiksen: I Udvalget er der forhandlet om det betimelige i at optage i det foreliggende Lovforslag en Bestemmelse, som udtrykte det, den ærede Ordfører nu udtalte, at den Ændring, der her foretages i Jernbaneloven, ikke skulde medføre en Forsinkelse af de Anlæg, der i øvrigt har Hjemmel i den Lov, man herved ændrer. Jeg kan kun beklage, at man i Udvalget ikke har kunnet enes om et Ændringsforslag i saa Henseende, jeg havde tænkt at stille. Naar jeg har undladt at fastholde det, er det, fordi der, som det fremgaar af Betænkningen og Ordføreren's Udtalelser, i Udvalget var fuldstændig Enighed om, at man skulde udtrykke det, man ønsker i saa Henseende, i Betænkningen. Jeg tror, det havde været bedre, om det havde staaet i Loven.